

Πρώτα σταύρωσαν τον Χριστό και τώρα κατασκευάζουν σκάνδαλα δια να πλήξουν την Εκκλησία και τον μοναχισμό.

Άρθρο Αγιορείτου μοναχού.

...

Σίγουρα θα έτυχε να παρακολουθήσετε όλοι στα τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων, αλλά και τις διάφορες ενημερωτικές εκπομπές, τον λυσσαλέο πόλεμο κατά της Εκκλησίας από δημοσιογράφους και παρουσιαστές, οι οποίοι φυσικά δεν γνωρίζουν τίποτα από θεολογία και Εκκλησία, αλλά ακόμη χειρότερα... δεν πιστεύουν και στον Χριστό.

Με αφορμή λοιπόν τα λάθη, ή τις πτώσεις κάποιων ιερωμένων και ρασοφόρων, ή ακόμη και κάποιων απατεώνων, οι οποίοι μπήκαν στο ράσο δια τους δικούς τους σκοπούς, χτυπούν το σύνολο των μοναχών και των κληρικών και μαζί μ' αυτούς όλη την Εκκλησία.

Κάποιοι λόγω ιδεολογίας, άλλοι λόγω των αντίθετων θρησκευτικών τους πεποιθήσεων και κάποιοι άλλοι επειδή έπρεπε να κάνουν υπακοή στα σκληρά αφεντικά τους.

Πάντως όλοι, είτε το αντιλαμβάνονταν είτε όχι, είχαν συμμαχήσει στον πόλεμο κατά της Εκκλησίας, στο πλευρό του απ' αιώνων εχθρού της εωσφόρου (κοινώς «διαβόλου ή σατανά») και των υπηκόων του.

Στον «βωμό» μάλιστα της τηλεθέασης και της δημοσιογραφικής επιτυχίας, όλοι αυτοί οι δήθεν αξιόπιστοι και δίκαιοι! γινόταν αδίστακτοι «δήμιοι» ακόμη και αθώων καταστάσεων, αφού δεν δίσταζαν να λασπολογήσουν, να πουν ψέματα, να προβάλουν τα γεγονότα με διαφορετική όψη, να ειρωνευτούν, να χλευάσουν και να αποκρύπτουν την σωστή προσέγγιση των πραγμάτων.

Σε μερικούς απ' αυτούς μάλιστα, κάποιος που είχε πνευματική πείρα, μπορούσε να διακρίνει στο πρόσωπο τους τα σημάδια του αιώνιου πνευματικού θανάτου και της μεγάλης συσκότισης στον νου και την ψυχή τους.

Αντί να είναι αντικειμενικοί όπως όφειλαν να είναι, απομονώνοντας την κάθε περίπτωση ξεχωριστά, εντούτοις έκαναν μία γενίκευση στα γεγονότα προσαρμόζοντας σ' αυτά και όλο το σύνολο κλήρου και ρασοφόρων, αποσκοπώντας φυσικά στο σκανδαλισμό του λαού και τον διχασμό του απέναντι στην Εκκλησία.

Μερικοί μάλιστα σατίριζαν και συνεχίζουν να σατιρίζουν με χυδαίο τρόπο κληρικούς και ρασοφόρους, δημιουργώντας και προβάλλοντας διάφορα σκετσ και βίντεο, τα οποία επινοούν δια να συκοφαντήσουν ακόμη περισσότερο την Εκκλησία και να δώσουν μεγαλύτερη διάσταση στην λασπολογία τους.

Σ' αυτούς τους ανθρώπους ταιριάζει απόλυτα το χωρίο της Αγίας Γραφής που αναφέρει και ο Απόστολος Παύλος στην προς Ρωμαίους επιστολή του: **«τάφος άνεωγμένος ό λάρυγξ αύτών, ταίς γλώσσαις αύτών έδολιούσαν, ίός άσπίδων ύπό τά χείλη αύτών· ών τό στόμα άράς και πικρίας γέμει»· (Προς Ρωμαίους γ' 13-15).**

Γνωρίζουν καλά αυτοί οι άνθρωποι, ότι τους μοναχούς και τους κληρικούς, ότι και να τους πουν, δεν μπορούν να τους σκανδαλίσουν και να τους βγάλουν από το ράσο, τα Μοναστήρια και την Εκκλησία. Αυτό όμως που μπορούν να πετύχουν, είναι να σκανδαλίσουν και να αποκόψουν τον λαό από το Σώμα της ζωής και να τον βγάλουν από την κιβωτό της σωτηρίας, που είναι η Εκκλησία.

Πολλοί άνθρωποι δυστυχώς πέφτουν σ' αυτήν την παγίδα και αποκόπτονται από την Εκκλησία και κάποιοι άλλοι στρέφονται κατά των μοναχών και κληρικών, έχοντας άγνοια σε ποια παγίδα έπεσαν.

Αλλά ας δούμε πρώτα τι είναι η Εκκλησία και ποιον ακριβώς πολεμούν αυτοί οι άνθρωποι, αλλά και από πού αποκόπτονται αυτοί που πέφτουν στην παγίδα τους.

Και ας ξεκινήσουμε πρώτα από έναν άγιο γέροντα της εποχής μας, το γέροντα Πορφύριο τον καυσοκαλυβίτη, ο οποίος μας λέει τα εξής:

Γέρων Πορφύριος καυσοκαλυβίτης: -Η Εκκλησία είναι άναρχη, ατελεύτητη, αιώνια, όπως ο ιδρυτής της, ο Τριαδικός Θεός, είναι άναρχος, ατελεύτητος, αιώνιος. Η Εκκλησία είναι άκτιστη, όπως και ο Θεός είναι άκτιστος. Υπήρχε προ των αιώνων, προ των αγγέλων, προ της δημιουργίας του κόσμου. Είναι θείο καθίδρυμα και σ' αυτήν «κατοικεί παν το πλήρωμα της θεότητας». Είναι το μυστήριο των μυστηρίων. Υπήρξε αφανέρωτο και εφανερώθη «επ' εσχάτων των χρόνων». Η Εκκλησία παραμένει απαρασάλευτη, γιατί είναι ριζωμένη στην αγάπη και στη σοφή πρόνοια του Θεού.

Την αιώνια Εκκλησία αποτελούν τα τρία πρόσωπα της Αγίας Τριάδος. }197}

Η αγάπη του Θεού μας έπλασε κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσίν Του. Μας συμπεριέλαβε στην Εκκλησία παρ' ότι εγνώριζε την αποστασία μας. Μας έδωσε τα πάντα, για να μας κάνει κι εμάς θεούς κατά χάριν και δωρεάν. Εν τούτοις εμείς, κάνοντας κακή χρήση της ελευθερίας μας, εχάσαμε το αρχέγονον κάλλος, την αρχέγονη δικαιοσύνη και αποκοπήκαμε απ' την Εκκλησία. Έξω απ' την Εκκλησία, μακριά απ' την Αγία Τριάδα, εχάσαμε τον Παράδεισο, το παν. Έξω, όμως, απ' την Εκκλησία δεν υπάρχει σωτηρία, δεν υπάρχει ζωή. Γι' αυτό η σπλαχνική καρδιά του Θεού-Πατέρα μας δεν μας

άφησε έξω απ' την αγάπη Του. Άνοιξε για μας πάλι τις πύλες του Παραδείσου, επ' εσχάτων των χρόνων και εφανερώθη εν σαρκί.

Με τη θεία σάρκωση του μονογενούς Υιού του Θεού φανερώθηκε πάλι στους ανθρώπους το προαιώνιο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου.

Ο Θεός εν τη απείρω αγάπη Του μας ένωσε πάλι με την Εκκλησία Του στο πρόσωπο του Χριστού. Μπαίνοντας στην άκτιστη Εκκλησία, ερχόμαστε στον Χριστό, μπαίνουμε στο άκτιστον. Καλούμαστε δηλαδή κι εμείς οι πιστοί να γίνουμε άκτιστοι κατά χάριν, να γίνουμε μέτοχοι }198} των θείων ενεργειών του Θεού, να μπούμε μέσα στο μυστήριο της θεότητας, να ξεπεράσουμε το κοσμικό μας φρόνημα, να αποθάνουμε κατά «τον παλαιό άνθρωπον» και να γίνουμε ένθεοι. Όταν ζούμε στην Εκκλησία, ζούμε τον Χριστό. Αυτό είναι πολύ λεπτό θέμα, δεν μπορούμε να το καταλάβουμε. Μόνο το Άγιον Πνεύμα μπορεί να μας το διδάξει.

Η Εκκλησία και ο Χριστός είναι ένα. Το σώμα της Εκκλησίας τρέφεται, αγιάζεται, ζει με τον Χριστό. Αυτός είναι ο Κύριος, ο παντοδύναμος, ο παντογνώστης, ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών, ο στηριγμός μας, ο φίλος μας, ο αδελφός μας. Αυτός είναι το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος, η βάση, το παν. Χωρίς Χριστό, Εκκλησία δεν υπάρχει. Νυμφίος ο Χριστός· νύμφη η καθεμία ψυχή.

Ο Χριστός ένωσε το σώμα της Εκκλησίας με τον ουρανό και τη γη. Με τους αγγέλους, τους ανθρώπους και }199} όλα τα δημιουργήματα, με όλη την κτίση του Θεού, με τα ζώα και τα πουλιά, με κάθε μικρό αγριολούλουδο, με κάθε μικρό έντομο. Έγινε έτσι η Εκκλησία «πλήρωμα του τα πάντα εν πάσι πληρουμένου», δηλαδή του Χριστού. Όλα εν Χριστώ και συν Χριστώ, μέσα και μαζί με τον Χριστό. Αυτό είναι το μυστήριο της Εκκλησίας.

Ο Χριστός φανερώνεται μέσα στην ενότητα τη μεταξύ μας και στην αγάπη Του, την Εκκλησία. Εκκλησία δεν είμαι μόνος εγώ, αλλά μαζί κι εσείς. Εκκλησία είμαστε όλοι. Μέσα στην Εκκλησία όλοι ενσωματώνονται. **Είμαστε όλοι ένα και ο Χριστός κεφαλή. ... Είμαστε όλοι ένα, γιατί ο Θεός είναι Πατέρας μας κι είναι παντού. Όταν το ζήσουμε αυτό, είμαστε μέσα στην Εκκλησία. ... Ε, αυτό μόνο δια της χάριτος το καταλαβαίνει κανείς. Ζούμε τη χαρά της ενότητας, της αγάπης. Και γινόμαστε ένα μ' όλους. Δεν υπάρχει πιο ωραίο πράγμα!**

Όταν ξεχωρίζουμε τον εαυτό μας, δεν είμαστε χριστιανοί. Αληθινοί χριστιανοί είμαστε, όταν αισθανόμαστε βαθιά ότι είμαστε **μέλη του μυστικού σώματος του Χριστού, της Εκκλησίας**, με μια συνεχή σχέση αγάπης. Όταν ζούμε ενωμένοι εν Χριστώ, δηλαδή όταν ζούμε την ενότητα μέσα στην Εκκλησία του με το αίσθημα του ενός. Γι' αυτό ο Χριστός προσεύχεται στον Πατέρα του λέγοντας, **“ίνα ώσιν εν”**. Το λέει και το ξαναλέει κι οι απόστολοι

το τονίζουν. Αυτό είναι το μεγαλύτερο βάθος, η μεγαλύτερη έννοια που έχει η Εκκλησία. Εκεί βρίσκεται το μυστήριο: να ενωθούν όλοι σαν ένας άνθρωπος εν Θεώ. Άλλη τέτοια θρησκεία δεν υπάρχει. Κάτι λένε, αλλά όχι αυτό το μυστήριο, αυτή τη λεπτότητα του μυστηρίου που ζητάει ο Χριστός και μας λέει ότι έτσι πρέπει να γίνουμε, ότι θέλει να είμαστε δικοί Του. (Γέρων Πορφύριος, από το βιβλίο «βίος και λόγοι... έκδοση Ι.Μ. Χρυσοπηγής).

Βλέπουμε λοιπόν, ότι η Εκκλησία όπως πολύ εύστοχα και με πολύ απλό τρόπο μας το εξηγεί ο γέρων Πορφύριος, **είναι το Σώμα του Χριστού.**

Είναι ένα σώμα με σάρκα και οστά, όπου κεφαλή είναι ο Χριστός και μέλη όσοι βαπτίστηκαν στο όνομα του.

Αυτό μας αποκάλυψε ο ίδιος ο Κύριος μας στο Ευαγγέλιο, (**Ιωάννου β´ 19-23**) αυτό μας δίδαξαν οι Άγιοι Απόστολοι με τις επιστολές και την διδασκαλία τους, (**Κορινθ. Α´ Παύλου ιβ´ 12--28**) αυτό μας μετέφεραν οι Άγιοι και θεοφόροι Πατέρες της Εκκλησίας μας ανά τους αιώνες και αυτό αντιλαμβάνονται εκ πείρας όσοι είναι ζωντανά και ενεργά μέλη αυτού του σώματος. Αυτό είναι το μυστήριο της Εκκλησίας μας!

Είναι ένα μεγάλο και ακατανόητο για την λογική του ανθρώπου μυστήριο. Όσοι δέχτηκαν το άγιο Βάπτισμα, ενδύθηκαν τον Χριστό και έγιναν μέλη δικά του. **«ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε».** (**Προς Γαλάτας γ´ 27**). Δεν ανήκουν στον εαυτό τους, αλλά στο σώμα του Χριστού.

Γι αυτό λοιπόν, πρέπει να γνωρίζουν όλοι, ότι **Ὅποιος πολεμáει την Εκκλησία, πολεμáει το σώμα του Χριστού. Και ὁποιος πολεμáει το σώμα του Χριστού, πολεμáει τον ίδιο τον Θεό.**

Το μυστήριο της Εκκλησίας εδραιώνεται πάνω στην Θεότητα του Χριστού. **καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς.** (**Ματθ. ιστ´18**).

Ὅποιος συμμετέχει στο σκανδαλισμό, στον διχασμό και την αποκοπή μελών απ' αυτό το σώμα, με τον τρόπο που αναφέραμε πιο πάνω, τότε συμμετέχει στην αποκοπή μελών του Χριστού.

Αν ήξεραν αυτοί οι άνθρωποι που προκαλούν αυτήν την κατάσταση, πόσο τραγικές υπάρξεις είναι μέσα στην ιστορία της ανθρωπότητας, είμαι σίγουρος ότι θα ήθελαν να δώσουν τέλος στην ζωή τους.

Και για να χρησιμοποιήσω τον λόγο του Κυρίου στο Ευαγγέλιο, θα ήταν καλύτερα γι αυτούς, να δέσουν επί τον τράχηλό τους λίθο μεγάλο και να πέσουν στην θάλασσα. **«καὶ ὡς ἂν σκανδαλίση ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περίκειται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν».** (**Μάρκ. θ´ 42-43**).

Ο σκανδαλισμός δεν προέρχεται από τα λάθη και τις πτώσεις των κληρικών και των ρασοφόρων, διότι αυτοί δεν αποσκοπούν στον σκανδαλισμό του λαού, αλλά υποκύπτουν από αδυναμία σε κάποιο πάθος, ή από απροσεξία τους υποπίπτουν σε λάθη, τα οποία προκαλούν την κοινή γνώμη. (εξάλλου ουδείς αναμάρτητος κι αυτοί άνθρωποι με σάρκα και οστά

είναι). Αυτό όμως που προκαλεί τον σκανδαλισμό στον λαό, είναι η διατυμπάνιση με τον τρόπο τον οποίο προβάλουν τα συγκεκριμένα γεγονότα αυτοί οι άνθρωποι στα Μ.Μ.Ε. αποκρύπτοντας την άλλη όψη του νομίσματος και προσθέτοντας και την δική τους φαντασία, την ειρωνεία και τον χλευασμό, έχοντας παντελή άγνοια πάνω σε θέματα Εκκλησίας και ιεροσύνης.

Μερικοί άνθρωποι ομοιάζουν με τις μέλισσες και δυστυχώς κάποιοι άλλοι ομοιάζουν με τις μύγες. Οι μεν μέλισσες αναζητούν στα περιβόλια τα ωραία άνθη για να συλλέξουν το μέλι και οι δε μύγες, ακόμη κι όταν βρίσκονται σ' ένα ωραίο περιβόλι, ψάχνουν να βρουν ακαθαρσίες για να καθίσουν επάνω. Και μετά έτσι βρώμικες που είναι, κάθονται να ξαποστάσουν κι επάνω στα αθώα άνθη, τα οποία μολύνουν με τις ακαθαρσίες που μεταφέρουν.

Όποιος έχει νου, ας καταλάβει τι θέλω να πω...

Αλλά κι αυτοί που είναι μέλη του σώματος του Χριστού και σκανδαλίστηκαν, πέφτοντας στην παγίδα αυτών των ανθρώπων, δυστυχώς γι αυτούς, αντί για «σίτος» βρέθηκαν «άχυρο».

Και όταν ο θεριστής σηκώσει το φτυάρι ψηλά, ο άνεμος των σκανδάλων και των πειρασμών θα τους παρασύρει και στο τέλος θα καταλήξουν στο αιώνιο πυρ, όπως το άχυρο στην φωτιά και θα κριθούν ανάξιοι της Βασιλείας του Θεού. **«πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί», λέγει ὁ Κύριος.**

(Ματθ. Κβ' 14-15).

Ο Θεός επιτρέπει και παραχωρεί να ξεσπούν σκάνδαλα μέσα στην Εκκλησία, τα οποία σκάνδαλα προσπαθούν να εκμεταλλευτούν οι εχθροί της και να προκαλέσουν πλήγμα, διατυμπανίζοντας αυτά με όποιον τρόπο μπορούν και όσο περισσότερο γίνεται (ειδικά όταν πρόκειται για πτώσεις και λάθη ρασοφόρων), αποσκοπώντας φυσικά στον διχασμό του πιστού λαού.

Όμως ο Θεός ανέχεται να συμβαίνουν αυτά εις βάρος της Εκκλησίας, για ένα και μόνο σκοπό.

Αλλά για να το καταλάβουμε καλύτερα ποιος είναι αυτός ο σκοπός, ας δούμε πρώτα ένα παράδειγμα από την Καινή Διαθήκη.

Στο βιβλίο της Αποκαλύψεως, ο Κύριος μας δίνει εντολή στο Άγιο Ιωάννη τον Ευαγγελιστή, να γράψει προς τον Επίσκοπο της Εκκλησίας της Λαοδικείας τα εξής: **«τάδε λέγει ὁ ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ· οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός· ὄφελον ψυχρὸς ἢς ἢ ζεστός, οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ζεστός οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου». (Αποκ. Ιωάννου γ' 14-17).**

Επειδή λοιπόν ο Χριστός δεν θέλει στην Εκκλησία του οπαδούς και όπως ο ίδιος ακριβώς αναφέρει δεν θέλει «χλιαρούς» στην πίστη, αλλά συνειδητά και αληθινά «θερμούς» Χριστιανούς, δια τούτο παραχωρεί να έρθουν στην Εκκλησία οι άνεμοι των πειρασμών και των σκανδάλων, για να καθαίρει μ' αυτόν τον τρόπο τα μέλη του σώματός του από ολιγόπιστους και με χλιαρή πίστη προς αυτόν και για να δοκιμαστεί η πίστη των δυνατών.

Για να δοκιμαστεί η πίστη **όλων των ανθρώπων** που ανήκουν στο σώμα της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Όταν βρεθούμε λοιπόν χλιαροί στην πίστη, τότε πολύ πιθανόν να μας παρασύρουν οι άνεμοι των σκανδάλων και τότε όπως αναφέραμε και πιο πάνω, αντί για «σίτος» θα βρεθούμε «άχυρο» και φυσικά θα κληθούμε ανάξιοι για να συναχθούμε κι εμείς στην «σιταποθήκη» του Θεού, που είναι η βασιλεία των ουρανών.

Δεν μπορούμε να εισέλθουμε στην χαρά του Κυρίου μας χωρίς να έχουμε ένδυμα γάμου, **«έταιρε, πῶς εἰσηλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; ὁ δὲ ἐφίμωθη».** (Ματθ.κβ´ 12-13).

Εξάλλου για τον κάθε πιστό, δεν πρέπει να αποτελεί παράδειγμα ο κληρικός και ο μοναχισμός, αλλά ο ίδιος ο Χριστός, η Παναγία μας και οι Άγιοι της Εκκλησίας μας. Αυτών το παράδειγμα πρέπει να έχουν οι πιστοί και να μιμούνται έκαστος τον βίο τους, κατά το μέτρο και την δύναμη που τους δόθηκε. Οι κληρικοί και οι μοναχοί, είναι απλά υπηρέτες και οικονόμοι των μυστηρίων του Θεού και της Εκκλησίας, οι οποίοι φυσικά, θα κληθούν κι αυτοί με την σειρά τους, δια να δώσουν λόγο εις τον Θεό για τις πράξεις και τα έργα τους. **Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν.** (Ματθ. Ζ-1-2).

Οι Πατέρες της Εκκλησίας λένε, ότι μερικά γεγονότα που έλαβαν χώρα πριν και κατά την ενσάρκωση του Θεού Λόγου, αποκρύφτηκαν επίτηδες από την αντίληψη του εωσφόρου, μέχρι την ημέρα που η ανθρώπινη φύση του Χριστού πέθανε επάνω στο Σταυρό.

Μερικά απ' αυτά είναι ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου από τον Αρχάγγελο Γαβριήλ, η άσπιλη σύλληψη του Ιησού εκ Πνεύματος Αγίου στην μήτρα της Παρθένου, όπως επίσης και η συγκάλυψη της Θείας υπόστασης του Χριστού, δηλαδή του Θεού Λόγου.

Ο Θεός οικονόμησε μετά την άσπιλη σύλληψη της Θεοτόκου να την παραλάβει στο σπίτι του ο δίκαιος Ιωσήφ ως μνηστή του και έτσι ο εωσφόρος δεν αντιλήφθηκε ότι η Θεοτόκος εγκυμονούσε ενώ ήταν παρθένος. Όπως επίσης δεν αντιλήφθηκε ότι ο Χριστός είναι το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, ο Θεός Λόγος, ο οποίος έλαβε την ανθρώπινη φύση και την ένωσε ακατάληπτα με την υπόστασή του.

Γι αυτό και όταν ο Χριστός αποσύρεται για λίγο στην έρημο, ο πονηρός και σκοτεινός εωσφόρος εμφανίζεται για να τον πειράξει και να μάθει ποιος ακριβώς είναι, επειδή κατά την Βάπτισή του Ιησού στον Ιορδάνη άκουσε την φωνή του Θεού, όπου αποκαλούσε τον Χριστό αγαπητό Υιό του και το Άγιο Πνεύμα ήρθε και κάθισε επάνω του ως λευκό περιστέρι.

Ο διάβολος λοιπόν θορυβήθηκε, επειδή ήξερε από τις γραφές ότι θα έρθει κάποιος Μεσσίας, αλλά του το είχε πει και ο ίδιος ο Θεός την ημέρα της εξορίας των πρωτόπλαστων από τον Παράδεισο, ότι απόγονος αυτής της γυναίκας (της Εύας) θα σου συντρίψει το κεφάλι. **«αὐτός σου τηρήσει κεφαλὴν»** (Γένεσις γ´ 15-16).

Έτσι λοιπόν, προσεγγίσει τον Χριστό στην έρημο όπου είχε αποσυρθεί μετά την Βάπτισή του και αρχίζει να τον πειράζει για να καταλάβει ποιος ακριβώς είναι, λέγοντάς του: **«εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπέ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται».** (Ματθ. ἔ3-4).

Αλλά ο Χριστός του απαντάει επίτηδες σαν άνθρωπος και όχι σαν Θεός, μέσα από την Αγία Γραφή. **«γέγραπται, οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ».** (Ματθ. ἔ4-5)

Τότε ο διάβολος όπως μας αναφέρει το ιερό Ευαγγέλιο, ανήγαγε τον Ιησού στο περὺγιό του ιεροῦ, του εἶπε: **«εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου».** (Ματθ. ἔ6-7)

Και ο Ιησούς του απαντάει πάλι μέσα από την Γραφή, λέγοντάς του: **«πάλιν γέγραπται, οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου».** (Ματθ. ἔ7-8)

Για τρίτη φορά ο διάβολος επιχειρεῖ να μάθει ποιος εἶναι πραγματικά ο Ιησούς και αφού τον ανέβασε όπως αναφέρει το ιερό κείμενο σε ὄρος υψηλό, του ἔδειξε κατὰ παράδοξο τρόπο όλα τα βασίλεια της εποχής εκείνης και την δόξα αὐτῶν και του εἶπε: **«ταῦτα πάντα σοι δώσω, ἐὰν πεσῶν προσκυνήσῃς μοι».** (Ματθ. ἔ9)

Αλλά πάλι ο Ιησούς αποκρύπτει την Θεότητά του και του απαντάει λέγοντας: **«ὑπάγε ὀπίσω μου, σατανᾶ· γέγραπται γὰρ, Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις».** (Ματθ. ἔ10)

Και αφού δεν κατάφερε ο διάβολος τίποτα με τους τρεῖς πειρασμούς που υπέβαλε στον Ιησού, τον ἄφησε για λίγο καιρό για να επανέλθει αργότερα μέσα από τους γραμματεῖς και τους φαρισαίους, αλλά και τον ἄπιστο ὄχλο που μέχρι τελευταία στιγμή πάνω στον Σταυρό, τους ἐνέπνεε να ρωτοῦν στον Χριστό τον ἴδιο λόγο. **«εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατὰβηθὶ ἀπὸ τοῦ σταυροῦ».** (Ματθαίου κζ' 40).

Μέχρι εκείνη την στιγμή που ο Χριστός ἦταν πάνω στον Σταυρό, ο διάβολος δεν εἶχε αντιληφθεῖ ὅτι εἶναι ο Θεός Λόγος, ο οποίος προσέλαβε την ανθρώπινη φύση ἐνώνοντας αὐτήν με την υπόστασή του, κατατάσσοντας την ανθρώπινη φύση και φύση Θεοῦ.

Έτσι λοιπόν ο ἀνόητος ἐχθρός, ἔκανε το λάθος και παρακίνησε τους Εβραίους να θανατώσουν τον Ιησού, κάτι που δεν εἶχε το δικαίωμα να το κάνει ἐπειδὴ ο Ιησούς ἦταν αναμάρτητος.

Όταν λοιπόν η ανθρώπινη φύση του Χριστοῦ πέθανε πάνω στον Σταυρό, η ψυχὴ του κατέβηκε στον Ἄδη και ἐκεῖ φανέρωσε την Θεότητά του, ἐπιτελώνοντας και το μεγαλύτερο δικαστήριο στον ἐχθρό της σωτηρίας μας, ἐπειδὴ το αἷμα του Χριστοῦ χύθηκε ἀδίκως των ἀδίκων πάνω στον Σταυρό ἀπὸ την παρακίνηση και την ἐξουσία που ἄσκησε ο διάβολος στους Εβραίους.

Αμέσως μετά ο Ιησούς ως Κύριος της ζωής και του θανάτου, αναστήθηκε κάνοντας την αρχή για την ανάσταση όλων των νεκρών και δίνοντάς μας το δικαίωμα εφόσον παραμείνουμε ενωμένοι στο Σώμα του, να γίνουμε κι εμείς αθάνατοι και αιώνιοι, βασιλεύοντας μαζί του εις την βασιλεία των ουρανών.

Και αφού ο Χριστός ήταν αναμάρτητος και δεν χρωστούσε καμιά αμαρτία στον πονηρό, κακώς και άδικα παρακίνησε τους εβραίους να τον θανατώσουν.

Επομένως ο Κύριος μας, δικάζοντας τον εωσφόρο για την άδικη ενέργεια του και χωρίς να τον αδικήσει, άφησε το δικό του άδικα χυμένο αίμα του και το επίσης άδικο μαρτύριο του, λύτρα για τα λάφυρα που είχε κλέψει ο «αρχέκακος όφιος», όταν πλάνησε τους πρωτόπλαστους στον Παράδεισο.

Ποια είναι αυτά τα λάφυρα...; Οι ψυχές όσων ομολόγησαν και ομολογούν τον Χριστό και όσες τον ομολογήσουν έως συντελείας των αιώνων.

Έτσι πλέον, όλοι όσοι είμαστε στο σώμα του Χριστού που είναι η Εκκλησία, ακόμη και από αδυναμία αν αμαρτήσουμε, μπορούμε να προσέλθουμε στα μυστήρια της Εκκλησίας και καταθέτοντας εν μετανοία τις αμαρτίες μας σ' αυτήν δια του πνευματικού, να λάβουμε την άφεση χωρίς να πληρώσουμε κάποιο τίμημα ή να αδικήσουμε τον εχθρό μας, **επειδή για τις δικές μας αμαρτίες, πλήρωσε επάνω στον Σταυρό ο αναμάρτητος Χριστός.**

Έτσι λαμβάνοντας την άφεση, αφαιρείτε από τον πονηρό εχθρό της σωτηρίας μας, κάθε δικαίωμα εξουσίας επάνω μας και δεν μπορεί να μας παρακινήσει προς το κακό και την πλάνη, αλλά καθαροί πλέον μπορούμε να προσέλθουμε σε κοινωνία με τον Κύριο μας.

Και για να επανέλθουμε επί το προκείμενο, όπως λοιπόν έκανε λάθος ο εωσφόρος, ο οποίος νόμιζε ότι ο Χριστός ήταν απλός άνθρωπος και όχι Θεός και έχασε την εξουσία και τα λάφυρα που είχε κερδίσει, έτσι συμβαίνει και με τους ανόητους και σκοτεινούς ανθρώπους που πολεμούν την Εκκλησία, μη μπορώντας να διακρίνουν ότι **πολεμούν τον ίδιο τον Θεό.**

Και αν ο πονηρός έχασε μόνο την εξουσία που είχε, αυτοί οι ανόητοι δυστυχώς, αν δεν μετανοήσουν και δεν καταλάβουν σε τι χάος πνευματικό βρίσκονται, θα παραδοθούν ολοκληρωτικά στην εξουσία του μεγαλύτερου εχθρού της ανθρώπινης ύπαρξης και στο ανύπαρκτο έλεος του.

Τότε θα καταλάβουν ότι σε λάθος αφεντικό δούλεψαν, αλλά όπως αναφέρει και η Γραφή, θα είναι αργά πλέον γι αυτούς, διότι η οργή του Θεού θα τους βρει αμετανόητους. **«φοβερόν τὸ ἐμπειεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος». (Προς Εβρ. Ι' 31-32).**

Εύχομαι να μην βρεθεί κανείς Χριστιανός στο ίδιο στρατόπεδο μ' αυτούς τους ανθρώπους εν ημέρα Κρίσεως.

Αυτοί που παρέδωσαν τον Χριστό για να τον βασανίσουν και να τον σταυρώσουν, χωρίς να ξέρουν τι έκαναν, καταράστηκαν τον εαυτό τους, αλλά και τα παιδιά τους πάνω στο αίμα του Χριστού, λέγοντας: το αίμα του σ' εμάς και στα παιδιά μας, **«τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν».**

(Ματθ.κζ´ 25-26) .

Αλήθεια σας λέω..., ότι αυτοί που προκαλούν αυτήν την κατάσταση που αναφέραμε, διατυμπανίζοντας τα λάθη και τις πτώσεις κληρικών και ρασοφόρων, προσθέτοντας και την δική τους φαντασία, ή μάλλον και την δική τους κακία, επειδή θέλουν να προκαλέσουν πλήγμα στην Εκκλησία και σκανδαλίζουν το πλήρωμα του λαού, προκαλώντας διχασμό και αποκοπή των πιστών από το Σώμα του Χριστού, επωμίζονται ακόμη μεγαλύτερη κατάρα, επειδή γίνονται δήμιοι και βασανιστές της Εκκλησίας, που είναι το Σώμα του Χριστού, ή ακόμη πιο εύστοχα... **ο ίδιος ο Χριστός!**

Και είναι μεγαλύτερη η κατάρα που επωμίζονται, διότι εξαιτίας τους χάνονται και πολλές ψυχές, οι οποίες ως βαριές αλυσίδες κρέμονται επί τον τράχηλο αυτών.

Εύχομαι αγαπητοί μου αδελφοί, όσοι από εσάς ενδυθήκατε τον Χριστό με το Άγιο Βάπτισμα στην Ορθόδοξη Εκκλησία μας, να μην πέσετε θύμα αυτής της παραπλάνησης που ασκούν αυτοί οι συγκεκριμένοι άνθρωποι μέσω των Μ.Μ.Ε.

Είναι συμφέρον για εσάς να τους αποστραφείτε κι αυτούς και τις ειδήσεις που μεταφέρουν, αλλά και την δήθεν διασκέδαση που σας προσφέρουν, διότι ο λόγος, η ενημέρωση και η τακτική αυτών των ανθρώπων, είναι μία παραπλάνηση. Μία μεγάλη **ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΣΗ!!!**

Εξάλλου ο εμπνευστής όλης αυτής της κατάστασης, δεν είναι άλλος από τον πονηρό εχθρό της σωτηρίας μας και οι περισσότεροι άνθρωποι που συμμετέχουν στα σχέδια του, ανήκουν στην παγκόσμια οργάνωση που θέλει να κατακτήσει τον κόσμο. Ποια είναι αυτή...; Χωριό που φαίνεται...

Τέλος, θέλοντας να κλείσω και να ολοκληρώσω την αναφορά μου επί του θέματος, επιτρέψτε μου να παραθέσω στην αγάπη σας λίγα λόγια από έναν άλλο άγιο γέροντα της εποχής μας, τον γέροντα Παΐσιο τον Αγιορείτη, ο οποίος μας λέει τα εξής:

Γέρων Παΐσιος: *-Εκείνοι που ελέγχουν με αδιακρίσία έχουν πνευματική σκότιση και κακία και βλέπουν τους ανθρώπους δυστυχώς σαν κούτσουρα. Και ενώ τους πελεκάνε αλύπητα και υποφέρουν οι άνθρωποι, αυτοί χαίρονται για το τετραγώνισμα που τους κάνουν, για «τον κυβισμό»!*

Μόνο σε άνθρωπο που έχει δαιμόνιο αρχικό δικαιολογείται να θεατρίζει τους ανθρώπους μπροστά στον κόσμο, να τους λέει το παρελθόν τους (σε όσους βέβαια έχει δικαιώματα το δαιμόνιο), για να κλονίζει αδύνατες ψυχές. Το ακάθατο πνεύμα, φυσικά, δεν βγάζει στην φόρα τις αρετές των ανθρώπων αλλά τις αδυναμίες τους.

Οι ελευθερωμένοι όμως άνθρωποι από τα πάθη τους, επειδή δεν έχουν κακία, το κακό το διορθώνουν με καλοσύνη. Αν δουν καμιά φορά κάπου λίγη ακαθαρσία που δεν καθαρίζεται, την σκεπάζουν με καμιά πλάκα, για να μην αηδιάσει και ο άλλος που θα την δη. Ενώ εκείνοι που ξεσκαλίζουν σκουπίδια μοιάζουν με τις κόττες...

Τώρα ο διάβολος κάνει μουντζούρες πολλές και μπλέκει πολύ τα πράγματα, αλλά τελικά θα σπάσει τα μούτρα του. Μετά από χρόνια θα

λάμπουν οι δίκαιοι. Και λίγη αρετή να έχουν, εν τούτοις θα φαίνονται, γιατί θα επικρατεί πολύ σκοτάδι, και ο κόσμος θα στραφεί προς αυτούς, **ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΝΟΥΝ ΤΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ, ΑΝ ΖΟΥΝ ΤΟΤΕ, ΘΑ ΝΤΡΕΠΟΝΤΑΙ...** (Γέρων Παΐσιος... Από το βιβλίο «Λόγοι Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου Α΄», εκδ. Ιερόν Ησυχαστήριον «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης).